

De woordvoerder van de oppositie was het anti-revolutionaire raadslid G. van Bleek. Zijn taak was natuurlijk niet benijdenswaardig: ze bestond er immers in, een *geschenk* af te wijzen, beter: naar een andere plaats te verwijzen! Zijn rustig betoog stelde allereerst, dat het tijdstip hem ongelukkig voorkwam, „omdat (de raad) juist heden, daags voor wij ons opmaken om feest te vieren over de blijde tijding van de geboorte van 'een Vorstelijke telg uit het Nationale Vorstenhuis, dat de schoonste herinneringen van onze geschiedenis verpersoonlijkt'¹⁷⁾ wordt geroepen, juist op de sterfdag van Oldenbarnevelt, om te stemmen over het aanvaarden van een standbeeld van Oldenbarnevelt, die – volgens Fruin – voornemens was om Prins Frederik Hendrik te plaatsen aan het hoofd van de waardgelders tegenover Prins Maurits, en zo de twist niet alleen in het vaderland, maar ook in het Huis van Oranje te bewerken”.

Van Fruin werd dan o.m. geciteerd diens kenschetsing van de zgn. Scherpe Resolutie als „een der meest roekeloze besluiten, die ooit genomen zijn en gevaarvol in de hoogste mate, waarin een oorlog lag opgesloten” en „Wat de nakomelingschap met recht aan Oldenbarnevelt en de zijnen verwijt is niet zozeer, dat zij hun bevoegdheid te buiten zijn gegaan als dat zij hun macht misbruikt hebben ter onderdrukking van een aanzienlijk deel des volks”. Bij deze citaten werd niet verzuimd te vermelden dat een en ander „vermoedelijk met goede bedoelingen” was gedaan en „niet met verraderlijke oogmerken”.

En tenslotte: zonder af te dingen op Oldenbarnevelt's verdienste voor onze stad, en de mogelijkheid openlatend dat vroeg of laat Rotterdam een van zijn *pleinen* zou openstellen voor een beeld van Oldenbarnevelt, eindigde spreker met: „Oldenbarnevelt moge een groot man, een beroemd staatsman geweest zijn, ik waag het niet te betwisten, maar of ons vaderland bovenal aan hem zijn onafhankelijkheid heeft te danken, zie, mijnheer de voorzitter, dat is een uitspraak die ik nog niet onderschrijf op gezag van den stadgenoot, die U het geschenk aanbood”.

De heer P. G. Buskes (r.k.) protesteerde ertegen, dat de heer Van Bleek „het deed voorkomen alsof men, door voor het voorstel te stemmen, tegen ons Vorstenhuis gekant was. Ik wil zeggen, . . . dat ik in liefde voor ons Oranjehuis voor niemand . . . onderdoe, en daarom (sic) gaarne mijn stem aan het voorstel geef”.